Искуство из америчке болнице драгоцено за будућег кардиолога

Као студент-истраживач Марко Ристић је два месеца радио у лабораторији за ехокардиографију одељења за кардиоваскуларне болести на Клиници „Мејо" у Рочестеру у Минесоти

Један од најбољих студената шесте године Медицинског факултета Универзитета у Београду Марко Ристић недавно је доказао како се уз вредан рад могу још на факултету досегнути научни снови. Од око 500 студената из генерације, Ристић спада у шесторо који су после пет година студирања медицине имали просек 10. Прошле године пријавио се за усавршавање на Клиници „Мејо" у Рочестеру у Минесоти, која је у претходних шест година заредом проглашавана за најбољу болницу у САД.

Она је један од најуспешнијих медицинских система на свету, који интегрише дијагностику, лечење, едукацију и научноистраживачки рад у свим областима медицине. На конкурсу је морао да приложи биографију, оцене са факултета, сертификат о познавању енглеског језика и писма препоруке, а у другом кругу успешно је прошао интервју са директорком програма за младе истраживаче, при њиховој лабораторији за ултразвук срца. Добио је два месеца усавршавања на клиници на којој ради 4.500 врхунских лекара и истраживача. Искуство које је стекао у Америци је, каже за „Политику", лично и професионално непроцењиво за његово будуће образовање, докторске студије и клинички рад у кардиологији, на који намерава да се усмери.

Ристић је на Клиници „Мејо" радио као студент-истраживач у лабораторији за ехокардиографију одељења за кардиоваскуларне болести. Учествовао је на симпозијумима где су врхунски кардиолози предавали о новинама у примени ултразвука. Главни ментор био му је угледни професор др Џеј Куен Оу, један од водећих експерата и аутор можда и најбољег уџбеника о ултразвуку срца на свету. А баш Марко Ристић из Србије био је једини студент у његовом тиму.

– Професор Оу је директор центра за болести срчане марамице, а Клиника „Мејо" има највеће искуство у свету у њеном хируршком лечењу. У нашим истраживањима анализирали смо исходе оперативног лечења када се после поновљених запаљења срчане марамице срце нађе „у оклопу". Поредили смо стање срчаних залистака на ултразвуку пре и после одстрањивања срчане марамице и прогнозирали даљи развој стања пацијената. Поверено ми је дизајнирање протокола истраживања за научни рад којим је обухваћено 415 болесника – истиче Ристић.

Ристић сматра да српски лекари и студенти медицине не би требало да се такмиче, већ да схвате да могу много да науче од колега из Америке

Да би имао приступ рачунарима у лабораторији, он је, као и остали студенти-истраживачи, морао да заврши низ курсева који обухватају историју и мисију Клинике „Мејо", одговорно спровођење истраживања, поштовање интелектуалне својине и приватности болесника и колега...

– Прошао сам посебан „Епик" тренинг, који је неопходан да бих приступио савременој електронској медицинској документацији. Добио сам свој јединствени налог на ком сам чувао податке и могао сам га покренути са било ког рачунара у огромном систему који обухвата више од 20 зграда у Рочестеру – појашњава Ристић.

На молбу да упореди услове рада и знање наших доктора и научника са стручњацима Клинике „Мејо", Ристић каже да сматра да српски лекари и студенти медицине не би требало да се такмиче, већ да схвате да могу много да науче од колега из Америке. Три стуба Клинике „Мејо", лечење, образовање и истраживање, према Ристићевим речима, непрестано се прожимају, док је приступ студентима пријатан, пристојан, при чему су изузетно отворени за сугестије и идеје. Допало му се што је систем врхунски организован и што рационално управљају ресурсима. На клинику долазе млади лекари из целог света како би унапредили своја знања и проширили видике.

– Ментори су ми били пореклом из Републике Кореје и Бразила, колеге са клинике из Индије и Венецуеле, а сарадници из Јапана и Кине. Београдска школа кардиологије је призната и препозната у свету, а знања и вештине које усвајамо на факултету солидан су темељ. Наш здравствено-образовни систем требало би да настави традицију подстрека међународне сарадње и едукације најбољих студената у врхунским центрима. По повратку из иностранства, они би онда требало да више учествују у настави и стимулишу младе студенте да закораче у свет науке. У контакту сам с колегама и менторима са Клинике „Мејо", радимо на публикацијама на основу истраживања болести перикарда у којима сам учествовао. Сваки наредни пут у Рочестер био би привилегија и подсетник на лепе успомене на клинику на којој међу младим истраживачима влада пријатељска атмосфера и подстиче се тимски рад – наглашава будући кардиолог Ристић.

Име овог академца највероватније ће златним словима бити исписано у онај део историје Медицинског факултета где се бележе имена студената који су у индекс уписали само десетке. Из основне и средње школе понео је Вукову диплому, а науком је почео да се бави 2017. године, пишући истраживачке радове из хумане генетике, медицинске физиологије, имунологије и кардиологије. Крајем 2019. Фондација Николе Спасића наградила га је као једног од најбољих студената Медицинског факултета у Београду, а од треће године студија прима стипендију Министарства просвете за изузетно надарене студенте. Из овог дела Владе Србије су и подржали Ристићев одлазак у Рочестер, путем програма суфинансирања активности додатног образовања и усавршавања талентованих студената за бављење научноистраживачким радом.

Драгана Јокић Стаменковић

Фото лична архива

Марко Ристић, професор Џеј Куен Оу и професор Ито Саки у Рочестеру (слева надесно)

Са разгласа на два-три сата позивају на вакцинацију

Експерти Клинике „Мејо", са које се недавно вратио један од најбољих студената Медицинског факултета у Београду, део су тима који формира препоруке за лечење актуелног вируса корона. Ристић истиче да имунизација запослених и сарадника против ковида 19 на њој није обавезна, али да је препоручена и свакодневно доступна.

– Путем разгласа су нас на свака два-три сата свакодневно позивали да се вакцинишемо, не само против ковида 19 већ и против сезонског грипа. Део ресторана за ручак запослених и сарадника Клинике „Мејо" претворен је у вакцинални пункт, па су сви који се тамо налазе буквално после ручка могли да сврате и приме вакцину – поделио је са нама искуства Марко Ристић.